

SZOCIÁLIS SZEMÉLYI-ÉS
HELYI ÖNKEZELÉS
"VIKTORIA" AFÖLD-GONDOZÓ OTTHON
ÉS MÓDSZERTANI KÖZPONTPszichiátriai Betegek és
Értelemi Fogyatékosok Otthona Báránál
Cím: 4051 Báránál, Hámza utca
Tel: 06/54/466-230 Fax: 06/54/366-220
E-mail: pszichobarand@e-online.hu

2011. MÁJUS

„Minnesota modell” a szenvedélybetegek bentlakásos intézményeiben

2011. május 6-7-én a Kapu Addiktológiai Alapítvány meghívásának eleget téve Keszthelyen járt módszertani csoportunk. A meghívás célja az általuk szervezett szakmai tanácskozáson való részvétel, mely során megismerkedhettünk az Alapítvány munkájával, valamint munkatársai-val együttműködést indítottunk el az általuk is alkalmazott „Minnesota modell” adaptálására a bentlakásos intézményekben.

Mi is a Minnesota-modell?

Egy olyan program, ahol a terápiás beavatkozásnak a célja valójában a lélek, mivel azt gondolják, hogy a hagyományos módszerek önmagában nem segítenek, a szenvedélybetegeknek a lelki-szellemi, spirituális hatások képesek gyógyulást hozni. A Minnesota-modellt egy Észak-Amerikai kisvárosban, Minnesotában az 1940-es években dolgozták ki, amely máig az egyik leghatékonyabb modell az alkoholbetegek kezelésében. A modell 12 lépésből áll, melynek első lépése ugyan elsősorban kognitív szintű, de ezen túl valamennyi lépés spirituális töltetet hordoz, mely által az elfogadást is tartalmazza, ösztönöset feltételez és a személyiségfejlődést szolgálja.

A modell különösen fontosnak tartja a felépülésben a *hitet*, mely nem zárja ki az ateistákat sem, valamint adott a betegtársak által biztosított támogatás és szeretet, az önsegítő csoport ereje.

A gyógyulás csak egy szeretetteljes, támogató környezetben és kapcsolatban lehetséges igazán – ezt próbálja biztosítani a terápia során az Anonim Alkoholisták önszorgató csoportja, mely nélkül nincs felépülés.

Ez egy kölcsönös szeretet, melyben megvan az összetartozás érzése, a régi, közös negatív élmények ismerete, őszinte szembenézés önmagunkkal, felismerése és elfogadása annak, hogy amíg képtelenek önmagukat szeretni, addig szükségük van egy kívülről jövő, folyamatos, elfogadó szeretet-élményre, melyben fejlődni tudnak.

A terápiának alapvető komponense az első pillanattól a **remény**, hogy gyökeresen változtatni lehet az eddigi életvitelen – végleg abba lehet hagyni az ivást, és képessé válhatnak arra, hogy józan, boldog, örömteli, kreatív életet élhessenek; ezt a reményt a sokéves „őreg józanok” képviselik.

A két nap során az előadásokon hallottakon túl személyes ismeretséget köthettünk az Alapítvány munkatársaival, akik maguk is felépülőben lévő szerhasználók, ezáltal hiteles, őszinte, előítéletektől mentes beszélgetést képesek folytatni az arra rászorulókkal.

A közös munka intézményünkben folytatódott, május 10-től május 12-ig intézményünkben láthattuk vendégül az alapítvány két munkatársát. A három nap során nagyon feszített tempójú munka következett, mely során számos új információ és tapasztalat részesei lehettünk.

Első nap személyzeti csoporton bemutattuk keszthelyi kollégáinkat, Istvánt és Gabit, ismertettük a modell lényegét, céljainkat. Ezt követően a délelőtti és a délutáni folyamán az ellátottakkal ismerkedtek meg nagycsoport keretében illetve személyes beszélgetés formájában.

Második nap délelőtti sors azonos film vetítése (Huszonnyolc nap-Sandra Bullockkal a főszerepben) után kiscsoportokban beszéltek meg a látottakat, és ehhez fűződő élményeket, gondolatokat osztották meg egymással. Megindító volt egy-egy ellátott hozzászólása, a két nap alatt hallottak elgondolkodtatták őket, rég elfojtott érzések, élmények kerültek felszínre.

Nagy segítséget nyújtottak ebben vendégeink, akik kendőzetlen őszinteséggel beszéltek szerhasználó múltjukról, szenvedéseikről, küzdelmeikről, és az út nehézségeiről, ami a már több éve tartó szermentes élethez vezetett. Az este folyamán módszertani csoportunk lehetőséget kapott az Anonim Alkoholisták debreceni csoportjának gyűlésén való részvételre, ahová egy ellátottunk is velünk tartott.

Az itt történt látogatásunk többek között Báránd településen, akár az intézmény falain belül egy Anonim Alkoholisták csoportjának megalakításának lehetőségét vetette fel, ennek feltételeit, kivitelezhetőségét beszéltük át az est hátralévő részében. A harmadik napot ismét kiscsoportos beszélgetések indították, több ellátottunk mesélt életútjáról, és voltak olyanok is, akik kinyilatkozták a változás szándékát. Délután zárásként személyzeti csoport keretén belül összegeztük a három nap eseményeit, eredményeit, melyekhez kulcsfontosságú volt István és Gabi hitelessége, őszintesége. Az ellátottakra nagy hatást gyakorolt, hogy olyasvalakik szóltak hozzájuk, akik saját élményeik alapján adnak tanácsot, és jó példát szolgáltatnak arra, hogy van kiút, a változás lehetősége mindig megvan, csak akarni kell.

Beszámoltak tapasztalataikról, benyomásaikról, mi az, ami azt itt töltött három nap során megragadta őket, illetve miben látják a változás, változtatás szükségességét külső szemmel. Olyan gyakorlati módszereket ajánlottak, melyeket a mindennapok során tudunk alkalmazni, és korábban az ő felépülésükben is segített.

Közös munkánk nem ért véget, hiszen segítségükre a továbbiakban is számíthatunk. Feladatunk továbbá azon személyekkel együttműködő kapcsolat kiépítése, akik segítséget tudnak számunkra nyújtani a Minnesota modell adoptálásában, meg szeretnénk teremteni a modell alkalmazhatóságának feltételeit a bentlakásos intézményekben. Jelenleg megyénkben kórházi osztályok közül Debrecenben a Kenézy-kórház addiktológiai részlege működik a Minnesota program alapján, valamint több AA csoport hatékonyan alkalmazza e módszert.

Báránd, 2011. május 18.